

MİLLÎ YOL

1. YIL — 7. SAYI

FİATİ 50 KURUŞ

6 MART 1962 SALI



Bir yandan 27 Mayısı Koruma Kanunu çıkarılırken, bir yandan emirle kendisine söğdürülen 27 Mayısçı : ALPARSLAN TÜRKES

Millî Dil Şuuru

Süleyman AKSOYALP

Tarih boyunca Türkçe'nin, bir çok geriletici tesirlere maruz kaldığı aşikârdır. Bir zamanlar Arapça ve Farsça'nın tesirleri son hadlerine vardığı halde Türkçe yine de varlığını muhafaza edebilmiş ve nisbi de olsa gelişme imkânları bulmuştur. Tarihî bir hakikat olarak sabittir ki, yer-yüzünde Türk diye bir millet varoldukça, Türkçe diye onun kendine has bir dili de var olacaktır.

Zaman zaman doğudan ve batıdan gelen menfi ve melezleştirici tesirler, millî dil şuuru karşısında ergeç cüz'î kalmak ve dilimizin asiyetini bozamamak akıbetine uğrayacaklardır. Yazımda, Selçuklu ve Osmanlı Devletleri devirlerindeki lisanımızı melezleştirici tesirler üzerinde durmuyacağım. Çünkü bu tesirler tarihin malı olmuşlardır. Gittikçe de ehemmiyetini kaybetmekte ve tedricen günlük hayattan çekilmekteyler.

Yalnız garip bir talihsizlik eseri olarak Türkçe son yıllarda İngilizce ve Fransızca'nın bariz şekilde tesiri altında kalmakta, doğu menşeli yabancı kelimelerden arınırdan öte yandan batı menşeli yabancı kelimelerin istilâsına uğramakta ve yeniden melezleşmeye doğru sakat bir yol takip etmektedir. İşte aklımıza geliveren şu birkaç kelimeyi sıralayalım :

«Ekonomi, Komisyon, Sekreter, Sosyal, Büro, Parti, Rapor, Birlik, Direktör, Sektör, Pirensip, Ekol» gibi son zamanlarda dilimize yabancı kelimelere o kadar alıştık ki nerde ise yabancı olduklarını dahi farketmiyeceğiz. Halbuki bunların lisanımızda karşılıkları vardır: «İktisat, Encümen, Kâtip, İçtimai, Daire, Fırka, Mazbata, Muhasebe, Müdür, Alan, Umde, Mektep» gibi.

Çocuklarımızın öztürkçe karşılıkları da bulunmuştur. Meselâ «Yazman, Toplumsal, Ayrım, Okul» ve «İlke» gibi kelimeler «Kâtip, İçtimai, Fırka, Mektep» ve «Umde» gibi kelimelerin karşılıklarıdır. Fakat millî dil şuurunun zayıflığı yüzünden Frenkçelerine o kadar alıştık ki, tamamen millî olan yenilerini kullanmaya sıra gelmiyor...

«İktisat, Encümen, Kâtip» ve «Fırka» gibi kelimeler de öz Türkçe değillerse de daha evvel lisanımıza girmiş, ceddimiz tarafından kullanılmış, edebiyatımızda ve tarihimizde yer etmiş, hülâsa bizim için millesmiştir. Şimdi bu kabil kelimeleri yeni yabancı kelimelerle değiştirmekte hem türkçeyi boş yere melezleştirmiş ve hem de mazi ile hâl ve hâl ile istikbâl arasındaki irfan köprülerini yıkmış oluyoruz. Bu gidis milliyetçilik ilkelerine tamamen aykırıdır.

Bir dilde «Fırka Partî ve Ayrım» gibi aynı mânaya gelen üç tane kelimenin varlığı o dilin zenginliğini değil bilakis karışıklığını gösterir. Bir dilin zenginliği, ayrı mânaya gelen, her hali ve her oluşu ifade edebilen ayrı kelimelerin varlığı ile ölçülür.

Millî dil şuuruna sahip olanlar, konuşurlarken ve yazarlarken düğünmeliler, Türk olduğumuzu, türkçe sayesinde anlaşış kaynaştığımızı göz önünde tutmalılar, kesin zaruret olmadıkça yabancı kelimeleri kullanmamalıdır. Hele bilgiçlik taslamak için yazı ve sözlerinin arasına yabancı kelime sıkıştırırlar, bu güzel dili boş yere karıştırdıkların bilmedirler.

Türkçe, onu konuşanların ve onunla yazanların, millî dil şuuruna tam sahip oldukları gün hakiki yükseliş yolunu tutacaktır.

ORKUN

Türkçülüğün Tarihi Ülkü Dergisi
ÇIKMIŞTIR

Bayilerde bulamazsanız abone olunuz.

Abone: Yıllık 12.50 lira.

Adres: P.K. 98 — ANKARA

MILLÎ 8

NAN ELEK

Evet, bu memlekette nesiller boyunca yüzbinlerin okuduğu ve inandığı CUMHURİYET...

Cevat Fehmi Başkut
Cumhuriyet 26 Şubat 1962

Bu koalisyon, Halk Partisi için bir mihnet ve çoğu Demokrat Parti me-yilli AP için bir nimet oldu.

Burhan Felek
Cumhuriyet 26 Şubat 1962

MEHMET AKIF VE CEMİYETİMİZ

Yazan:

Doç. Dr. FARUK KADRI
TIMURTAŞ

Şairin hürriyet anlayışı - cemiyet görüşü - geri kalmamızın sebepleri ve kalkınma çareleri hakkındaki düşüncelerinin fahhili. 136 sayfa, orijinal kapaklı.

250 kuruş
YAĞMUR YAYINEVİ
Cağaloğlu - İstanbul

MILLÎ 9

TOPRAK

AYLIK ÜLKÜ DERGİSİ
3 ÜNCÜ SAYI KIZILLARA DAİR
YENİ VESİKALARLA ÇIKTI.
OKUYUNUZ.
Yıllık abone 6 lira.
P.K. 30. Beyazıt — İSTANBUL

MILLÎ 10

MILLÎ YOL

HAFTALIK TARAFSIZ SİYASİ
MILLİYETÇİ HABER DERGİSİ
1. Yıl 6/Mart/1962 7. Sayı

İmtiyaz sahibi: Necati BOZKURT
Yazı işlerini fiilen idare eden
Nesriyat Müdürü:

İsmet TOMTÜRK
İdare Müdürü: MÜMIN ÇEVİK

İdarehane: Nuruosmaniye Cad. 31/2,
İstanbul.

Dizgi ve baskı: Güneş Matbaacılık
T.A.Ş. Şerefefendi sok. 44/46

Cağaloğlu, İstanbul.

Abone: 6 aylık (26 sayı) 12,5 lira.
1 yıllık (52 sayı) 20 lira.

Beher sayısı 50 kuruştur.

İLAN: Tek sütun - santimi 30 lira.
Tam sayfa arka kapak (renkli)
2000 lira. Tam sayfa içte 1600 lira.
Sayfanın 1/4, 1/8 gibi kısımları
ayrı ölçülere göre hesaplanır.

Geçen sayımız 22.200 adet
basıldı.

Haftanın Olayları

OKURLARIMIZIN RAMAZAN BAYRAMLARINI KUTLARIZ.

Bu sayımız, matbaadaki ve dağıtma teşkilâtındaki şahısların bayramlarına mâni olmamak için erkene alınarak Cuma yerine Salı günü basılmıştır. Bundan sonraki sayılarımız yine eskisi gibi Cuma günleri çıkaracaktır.

★

HÜRRİYETLERİN KISILMASI

Haftanın, başka herşeyi arka plâna iten, en mühim olayı şüphesiz, «Tedbirler Kanunu» diye anılan söz ve yazı üzerine tahditler koyucu son tasarıdır. Bu dergi elinize geçtiği vakit o tasarının kanun haline gelmesi mümkündür.

★

Hürriyetlerde yapılan her kısıntı, bizleri milliyetçi olarak üzer. Çünkü biliriz ki, kısılan hürriyet, milletin ilerleme hızının da kösteklenmesi demektir. Kısılan hürriyet, büyük Batı dünyası ile aramızdaki mesafenin biraz daha açılması, hür dünyanın gözünde millî itibarımızın biraz daha düşmesi demektir. Hürriyetlerin kısıltı kaldığı zamanlar bizim için millet olarak ilerleme yarışında boşuna geçen, kaybolan aylar ve yıllar olmuştur.

★

Hürriyetleri kısımanın, insanları susturmanın, hiçbir şeyi halletmediği, bunu tecrübe edenlere felâketten başka birşey getirmedeği tarihin binbir misaliyle sabittir.

★

Bu son seferki hürriyet kısımlarının en kötü bir tarafı, kullanılan bahanelerin «Ordu böyle istiyor!» olmasıdır. Bu iddia politikacılar için pek rahat ve kullanışlı bir kalkan oluyor. Ama yazık ki bunun bir neticesi de, yeni açılmak istenen hürriyetsizlik devrinin doğuracağı kırgınlıkları ve düşmanlıkları, bu bahaneyle inanıldığı ölçüde, ordunun üzerine çekmek olacaktır. Biz, milliyetçi olarak, Türk olarak, bunu en kötü şey sayıyor, ve ilkönce bunu önle-

mek gerektiğine inanıyoruz. Biz, politikacıların ileri sürdüğü: «Ordu böyle istiyor!» bahanelerine kanmıyoruz. Onların sözüne inanmıyoruz. Bunu orduya iftira sayıyoruz. Şu politikacılar «Ordu» derken kimi kast ediyorlar? Ordu içinde kime sormuşlar? Yalan, Ordunun ezici çoğunluğu vatanseverdir, hürriyetseverdir. Politikacıların bu oyunlarından biz hepimiz ne kadar bezmiş ve iğrenmişsek, onlar da o kadar bezmiş ve iğrenmişlerdir. Ordunun içindeki tektük falanca veya filanca kimse, bu hürriyet kısıntılarını istiyor ve özlüyor ise, emin olun ki, 1960 da Rüşti Erdelhun ordunun ruhunu ve fikrini temsil etmekten ne kadar uzaksa o kimseler de bugünkü ordunun ruhunu ve hakiki düşüncesini temsil etmekten o kadar uzaktır.

★

Getirtilen yeni tahditlerin tehlikesi ve zararı sadece yasak eder göründüğü üç, beş noktadan dolayı değildir. Daha ziyade ibarelerin lâstiklik oluşundan ötürü bu yasakların her tarafa doğru çekilebilmesinden ötürüdür. Bu yüzden hemen her sahada fikir ve söz hürriyeti tehdit altındadır.

★

Yeni kanunun yasak ettiği düşünce ve sözlerin çoğuna esasen aleyhtar olabiliriz. Bu cihet bizi tehditlere karşı sesimizi yükseltmekten asla alakoymamalı. Voltaire'in klâsik ifadesiyle: Sizin fikrinizi asla kabul etmem, ama bunu söylemek hakkınızı da sonuna kadar müdafaa ederim.

Aynı konunun başka tâbirle ifadesi: Düşmanına fikir ve söz hürriyeti tanımayan adam, kendisi de hürriyete lâyık değildir.

Batı dünyası bu temeller üzerinde yükseldi. Aksî yolu tutan örnek de yanbaşımızda: Sovyet Rusya.

★

İhtiyar politikacılar kendi varlıklarının zarurî olduğuna bizleri inandırmak için çabalyorlar. Bizlere diyorlar ki: «Sizi ordunun gazabından ancak biz koruyabiliriz. Sizinle ordu-

nun arasında bir perde gibi bizim gerilmemiz onun için lâzımdır.»

Biz onların sunduğu bu düzeni temelinden reddediyoruz. Çünkü biliyoruz ki o yol ordu ile milletin kalan kısmının gün geçtikten birbirinden uzaklaşması demek olur. O yol dargınlıklar, küskünlükler, anlaşmazlıklar yoludur. Biz o yolu istemiyoruz. Biz gittikçe daha fazla ikiye yarılmak yolunu istemiyoruz. Biz anlaşmak, kaynaşmak yolunu istiyoruz. Bu yolun bedeli ne ise, onu, milletin yararına olan başka herşeyi olduğu gibi, göze almağa da hazırız.

★

Bizler, sivil milliyetçi gençler, ve subaylar, birbirimize düşman değiliz. Birbirimizden korkumuz yok. Hele saklıyacak birşeyimiz hiç yok. Gayemiz bir: Millettin kudret sahibi olması için tikanık yolların açılması, milletin yeni bir hamle ruhuna kavuşması.

Görüşlerimizin ayrıldığı noktalar olabilir: Hangi yolun bizi o hedefe götüreceği, hangi yolların çıkmaz yol olduğu konusunda.

Çıkar yolu bulmak için, derin bir samimiyetle, tam bir cesaretle, ana meselelerin üzerine yürümek istiyoruz. Eminiz ki, vatansever subayların büyük çoğunluğu da bunun yapılmasını istiyor. Politikacıların menfaatlerine göre umacı rolü oynamak değil.

İhtiyar politikacılar bize: Aman herkes sussun, herşeyin üstüne büyür bir şal örtülsün, iyi saatte olsunlar kızmasın, kimsenin üstüne tehlike gelmesin, diyorlar. Biz kendimiz için bir tehlike düşünmüyoruz. Kendimizden önce milleti düşünmüyoruz. Politikacılar bize yanlış reçete veriyorlar. Biz kendileri gibi sanıyorlar. Biz onlar gibi değiliz. Bizim endişelerimiz yok. Saklanacak suçlarımız yok. Milletçe halledilecek meselelerimiz var. İnat tiryakisi değiliz. Kin hastası da değiliz.

İhtiyar politikacılar yalnız geçmişte yaşıyorlar. Millettin ruhunu anlamıyorlar. İçinde yaşadığımız çağın kendi çağlarından bambaşka olduğunu, dünyanın baş döndürücü bir süratle feza çağına doğru gittiğini hiç anlamak istemiyorlar.

Feza devrinin eşğinde, Afrikadaki yamyamların bile hürriyetlerinden mahrum tutulamadığı bir devirde, ihtiyar politikacılar Bizans dev-

DEVİRİN ÖZETİ

Kemerleri kısa kısa
Suratları asa asa
Rehberimiz Anayasa
Başımızda İsmet Paşa
Ey millet, yaşa; çok yaşa!...

Abdürrahim BALCIOĞLU

rinden kalma entrika usulleriyle, makyavel ahlâkıyla, iptidai baskı ve korkutma yollarıyla devlet idare etmeğe kalkıyorlar.

Sonlarının Yassıadadakiler gibi olmamasını, memleket hesabına, samimiyetle temenni edelim.

★

BAZI MİLLETVEKİLLERİ

Bu tahdit kanunu tartışmalarında bazı milletvekilleri hürriyeti ve insan haklarını korumak bakımından mükemmel imtihan verdiler. Bâzıları da büyük bir idraksizlik içinde olduklarını gösterdiler. Bu sonunculara hitap ederek birkaç söz söyleyelim :



Siz hürriyeti korumak vazifenizi birtakım hesaplar ve düşüncelerle feda ediyorsunuz. Hata ediyorsunuz. Kaçındığınızı sandığınız tehlikelerin asıl bu suretle kucağına atılmış oluyorsunuz.

İngiliz edibi Somerset Maugham'un meşhur bir sözü vardır:

«Her kim başka bir şeyi hürriyetten üstün tutmuşsa, kaderin cilvesiyle sonunda hem hürriyetten, hem de o şeyden mahrum kalmıştır.»

Siz de öyle bir âkıbete doğru gidiyorsunuz.

Hâlâ farkında değil misiniz? Her gün biraz daha aşmıyor, itibarımızdan biraz daha kaybediyorsunuz. Siz güvenenler ve sizden bir şeyler bekleyenler her gün biraz daha azalıyor. «Ordu şöyle istiyor, ordu böyle istiyor» diyorsunuz. Anlamıyor musunuz ki, ordu sizi bu durumda gördükçe size asla saygı ve itimat

MİLLİ YOL 4

duyamaz? Anlamıyor musunuz ki öğütüyorsunuz?

«Elimde ne imkân var? Ne yapayım?» mı diyorsunuz? Parlâmentolar tarihine bakın, Sizden önce gelip geçmiş parlâmentolarda nice misaller var. Onlar gibi yapın.

Kimseye yalıtılmayın. Kimse- nin nabzına göre şerbet vermeyin. Kendi kendinizin adamı olun. Kendi inancınız ne ise onu açıkça söyleyin. Merak etmeyin, hiç kimsenin sizin hakkınızdaki duygu ve düşüncesi şimdiki olduğundan daha kötü olmaz.

Kimsenin hürriyetini kemiren kanuna el kaldırmayın. Bilin ki sizin açtığınız o yollar ve sizin koyduğunuz o kanunlar yarın kendi aleyhinize kullanılacak. Parlâmentonun varlığının hikmeti her yerde ve daima hürriyetleri korumaktır. Buna ihanet eden parlâmento üyesi tam mânâsıyla kendi bindiği dalı kesiyor demektir. Bunu yapan ergeç düşmeyi, hem de fena düşmeyi garantilemiştir.

Düşüşün bile şerefli ve şerefsizi olur. Bir fikrin adamı düşerse, bunun ileride kalkması da olabilir. Ya sadece bir ihanetin adamı düşerse...

Siz yalnız kendinizi değil, yalnız partinizi değil, Türkiyede parlâmento denen şeyin, daha açıkçası Cumhuriyet denen şeyin haysiyetini temsil ediyorsunuz. Onun imtihanını veriyorsunuz. Artık bunu idrak edin.

★

A.P. DEN ÇIKARMALAR

Geçen günlerin mühim olaylarından biri de A.P. den yapılan çıkarmalardır. İlk parti Burhan Apaydın çıkarıldıktan sonra beş kişi daha çıkarıldı. 15 veya 17 kişilik bir listeden bahsedildi. Çıkarmalar karşısında kuvvetli tepki olunca şimdilik durmuşa benziyor.

A.P. den yapılan ihraçların C.H.P. idarecilerinin emriyle olduğunu gösteren işaretler çok.

A.P. Meclis grubunun ve teşkilâtının tepkisinin A.P. idarecilerinin umduğundan daha şiddetli olduğu anlaşılıyor. Duraktama belki bundandır. Ama iş asla burada duracak değildir. Kabuk yarılmıştır. Şu veya bu şekilde arkası gelecek.

Çıkarmalarda ve çıkarılacaklar hakkında açıklanan listelerde dikkati çeken bir husus var. Hemen hepsi milliyetçi. Bunlardan yalnız Burhan Apaydın ve kardeşi Orhan Apaydın'ın milliyetçilikle hiç ilgisi yok. Melâhat Gedik'in ve Neriman Ağaoglu'nun bu noktadaki düşüce, duygularının nasıl olduğunu bilmiyoruz. Çıkarılması bahis konusu olanların başka, hepsi milliyetçi eğilimde tanınmış olanlar. Bu elbette tesadüfi olamaz. A.P. den milliyetçileri tasfiye etmek niyet ve hareketi ortada. Bunun mânâsı ise yapılan hazırlık ve hareketlerin sadece

bir partililik konusu olmayıp daha derin maksatlar taşıdığıdır.

Teşkilâtın tepkisi bilhassa «A.P. den istifa ederim» yahut «A.P. yi bulduğumuz yerde kapatırız» şeklinde oluyor. Bunun tasfiye taraftarlarının üzerindeki tesirinin pek kuvvetli olacağını tahmin ediyoruz. Çünkü A.P. nin zayıflaması veya çökmesi onları o kadar üzmez gibi geliyor bize. Onları ancak C.H.P. nin zayıflaması üzebilir. Tabii A.P. nin onlara göre henüz vazifesi bitmemiş olabilir. Biraz daha oyalamak şeklinde bir vazife düşünülüyor olabilirler. Bu sebeble teşkilâtın ayrılma ve yarılma tehditlerine bir müddet daha oyalayıcı cevaplar verebilirler.

Teşkilâtın ve bilhassa grubun bu ihraçlara, yeni tabiriyle kayıt silmele-re, karşı takındığı tavır da tam kıvamını bulmuş sayılamaz. Şimdilik bunlara itiraz etmek ve bunların iptalini istemekle yetinmiyorlar. Peki, Merkez İdare Heyeti bunların iptaline razı olmazsa ne olacak? Henüz belli değil.

Bir ihtimal de şudur: A.P. grubunun Merkez İdare Heyetine verilen kayıt silme kararlarını tamamen yok sayıp o kayıtları silinen üyeleri grubunun içinde tutarak grup muamelelerini yürütmesi. Hukukan bu mümkündür. Çünkü İdare Heyetinin tatbik ettiği madde ve takip ettiği usul tüzüğe o kadar aykırıdır ki, bu hâdisede ihraç kararlarının hukukan şakâat olmaktan öteye hukukan yok olma durumu vardır. İdare hukukunda da durum böyle olabilir. Meselâ, bir Belediye Meclisi hiçbir hak ve yetkisi olmadan bir kimsenin evinin yıkılmasına karar verirse o kadar, ancak danıştaya başvurularak iptal ettirilebilir, ve iptal edilinceye

MİLLİ ŞEF'E HITAP

Sayın Millî Şef!

Sana bugüne kadar pek çok fıldadırlar, bağırdılar; duymadın, duymak istemedin. Ama artık kulaklarını iyi aç ve iyi dinle şunları :

a— Pek mahir kaptan değil, dümeni eline verdiler, ilk seferde dümeni kırdın, sağa sola yalpaya başladın. Dikkat et, kayalara bindireceksin. Gemiye kurtarmak için kaptanın değişmesi lâzımdır.

b— Paşa, ışığından bulanıyorum diye güneş hiç balçıkla sıvanır mı? Bu balçık, hem de çamur, ya kuruyacak ya cıvıyıp dökülecek. O zaman bilmem hakikat ışıklarını nasıl saklayacaksın.

c— Sonra, bu senin işin değil, yapamıyorsun. Bu sivilceyle çok oynarsan yara olur. Başını koparır-sın çiban olur.

ç— Bir de şu var. Gerçek vatan-sever fayfaları gemiden koğuyor-sun. Ama dümeni teslim edersen, kırdığın dümenle gemiyi kayalardan kurtarırlar, Ne oluyor halâ, hane-dan kavgası gibi.

Kurt KAYA

NMA TÖRENİ = PROPAGANDA

kadar kararın hukuki mevcudiyeti, bir idari karar olarak, devam eder. Ancak farzedelim ki, o Belediye Meclisi devletin Anayasasının bazı maddelerinin ilga veya tadil edilmesine, yahut ta bir karı-kocanın boşanmalarına karar verdi. Bu karar Belediye Meclisinin yetkilerinin o kadar açık şekilde dışındadır ki, böyle bir kararın iptal edilmesine de lüzum yoktur, doğrudan doğruya herkes tarafından yok sayılır.

«HARBIYELİ ALDANMAZ»

Vehimlerin ve kinlerin kurbanı olarak Harbökulu öğrencileri yurdun her kösesine dağıtılmışlardı. Bu yetmiyor mu gibi arkalarından bir ağız da onlara itham yağdırmıştı. Onları gaflet içinde bulunmak, aldanmış olmakla suçlamıştı. Bu ağız ithamı politikacı Bay İsmet İnönü'ne attı.

3 Mart 1962 Cumartesi günü öğle sıralarında İstanbul'da, Taksimdeki Atatürk Abidesinin önünde, çoğu üniformalı, birkaçı tesadüfen sivil giyinmiş, 20 kadar genç toplandı. Bunların hepsi Harbökulu öğrencisi ve yeni mezun olmuş subaylardı. Yüzlerinin hatları gergin, ama hareketleri sâkin ve efendice idi. Hazırlanmış oldukları çelengi hiçbir şey söylemeden abidenin önüne bıraktılar. Çelengin üzerinde şunlar yazılıydı «Atatürk ve Türk Ulusu: Harbiyeli aldanmaz.»

İçlerinden en kıdemlisi, bir teğmen, arkadaşlarına: «Dikkat! Hazırol!» komutunu verdi. Gençler heykel karşısında kendileri de birer heykel gibi esas vaziyetinde durdular. Sonra yine sessizce dağıldılar.

Harbökulu öğrencilerini, hem kendilerine ve okullarına karşı yöneltilen haksız ithamlar karşısında susmayıp cevap verecek medeni cesareti ve izzetinesiz titizliğini gösterdikleri için, hem de, bilhassa, bunu bu kadar sâkin, vakur, efendice bir şekilde yaptıkları için tebrik ederiz.

TURKEŞ'İN VATANDAŞLIKTAN TSKATI!!!

Bir partinin azgın mensupları, kendi kafalarında olan bir takım münasebet-sizlerle birleşerek âdinin âdisi bir işin ardında bulunuyorlar! Dâva şu: Türkeş'i vatandaşlıktan ıskat ettirmek..

Evet, Ankarada bu işin gerçekleşmesi yolunda hummalı bir faaliyet sarfediler var. Hindistanda hiçbir şeyden haberi olmadan oturan Türkeş'in aleyhinde bu, kimbilir, açılmış kaçınıcı kampanyadır?

Son günlerde Başkentte bu işin lâfi çok ediliyor. Malûm kaynaktan çıkarılan çeşitli iftira ve yalanlarla herkeste şüpheler uyandırılmaya çalışılıyor. Ve bir takım iki ayaklı yaratıklar, böyle bir teşebbüsün halk üzerindeki tesirinin ve tepkisinin ne olabileceğini tesbite çalışıyorlar.

Türkeş'in bu seferki suçu acaba ne dir? Bunun ne olduğu açıkça pek söylenmiyor ama, vatandaşlıktan muhakkak ıskat edileceği durmadan tekrarlanıyor. Fakat döndürülmeye çalışılan dolapların mahiyetini bilenler, Türkeş'in ezeli ve ebedî suçunu da

Sezarı vuran hançer

Murat GENÇOĞLU

Evet, Sezar'ı vuran hançer alelade bir hançerdi. Fakat, siyasi cinayetlerin en büyüklerinden biri olan bu suikast olayında hançerlenen adam, alelade bir adam değildi; Sezar'dı. Gelişmecilik ve Romalılık fikrinin sembolü hâline gelmiş olan Sezar... Kassius'un, Kaska'nın, Brutüs'ün, Marküs'ün ve diğerlerinin hançerlerinde pıhtılaşan kanının intikamını, Romalılar, suikastçıların evlerini yakmakla aldılar. Sezar kolay öldürülecek bir adam değildi. Ölmedi; tarihin ötetlerine kadar uzanan heybetiyle bugüne kadar yaşadı.

Bu tedar, elbette ki sebepsiz değil. Liderler toplantısından, karma komisyonlardan, ihtisas komisyonlarından alelacele geçirilen mahut «Tedbirler Tasarısı» bize Sezar'ı vuran hançeri hatırlatıyor. Sezar'a rağmen, Sezar'ı vuran hançer, bugün demokrasiye rağmen demokrasiyi vurmak için kalkmıştır. Tarihin her devrindeki siyasi suikastlardan biri daha, bugün, asrımızın icaplarına uygun şekilde, modern tarzda ve en acısı kanun yoluyla işlenmektedir.

Yürürlükteki düzeni beğeneceksiniz. Aklınızla, sezginizle, vicdanınızla beğenmeseniz dahi kanun zoruyla beğeneceksiniz. 27 Mayıs'tan sonra hiç mi yolsuzluk, hiç mi hırsızlık, hiç mi uğursuzluk olmadı? Yazamiyacaksınız, söyleyemiyecaksınız, haykırmıyacaksınız. Bunlardan geçtik, imâ bile edemiyecaksınız. Bir yerde ağzınızdan bir söz kaçırırsanız beş yıl, bir yazınızda imâ etmek gafletine düşerseniz on yıl hapsi göze alacaksınız. Hep methedeceksiniz. İktidardakilerin veya iktidara namzet olanların fikirlerine ayak uyduramazsanız, bu kanunun gayet elâstiki olan hükümlerinin hakkınızda uygulanmasına katlanacaksınız. Ağzınıza, irfanınıza ve vicdanınıza kilit vuracaksınız. Bu kilitlerin pahlı anahtarlarını taşıyan zindancıya köle olacaksınız. O zindancının seçim meydanlarında demokrasinin faziletleri hakkında nutuk atışını yaşlı gözlerle seyredeceksiniz. Ve bütün bunların adına da, ne yazık ki, demokrasi denilecek.

İktidara istekli olan bir zümrenin yıllar yılı demokrasiye methiyelemez düzmesinin sebebinin şimdi daha iyi anlıyorsunuz değil mi? Muhalefetteyken faydalanmak istedikleri demokrasinin nimetlerini, iktidara geçirildikten sonra millete taddırma istemiyenlerin âkıbeti, acaba, Kaska'ların, Kassius'ların, Brutüs'lerin âkıbetinden farklı mı olacaktır?

Hazırlanan tasarının Anayasaya aykırı olmadığını, bir hukukçular heyetine tescil ettirmek neye yarar? Hele bu heyet, geçmişteki siyasi faaliyetleri ile belli bir zümreye yakın kimselerden seçilirse...

Sezar'ı vuran hançerlerden birinin genç sahibi Brutüs de hukukçuydu.

Fakat, biz «Sen de mi Brutüs?» demiyoruz. Zaten biliyorduk ki, kim ve ihtiras ateşiyle kavruşan Brutüs'lerin, Sezar'a olan sevgilerini yapmacık ve gösterişten başka bir şey değildi. Brutüs, kendisine güvenen Sezar'ı asla sevmemişti. O'nun tek amacı, Sezar'ı öldürerek, şahsi emellerini gerçekleştirmek ve rakiplerini ortadan kaldırmaktı. Evet, bu kadar basit ve âdi bir kurnazlıktı.

Hürriyetlerin tahdidi yoluna bir kere sapıldı mı, muayyen bir noktada durmak güç olur. Bir tahdidi korumak için arkadan başka tahditler de gelir. Şimdilik, konuşmak için kanuni imkân tamamen kapanmamışken, bu yolda daha fazla ilerlemek isteyeceklerede sâdece şunu söylemek istiyoruz:

Sezar'ı hatırlayın... Eski rakibi Pompeus'un Senatodaki heykelini ayakları dibinde can veren Sezar'ı... Onu vuran hançerin üzerindeki kan ellerinize bulaşmasın...

söylemekten geri kalmıyorlar. Evet, Türkeş'in (bütün Türk milliyetçilerinde bulunan) büyük suçu şudur: Türk milletini ve vatanını delice sevmek...

YİNE TURKEŞ

Türkeş'in, Yeni İstanbul'da yayınlanırken yarıda kalan hikâyesi hakkında dedikodular da kesilmiş değil. Malûm partinin malûm azgın kişileri ile milliyetçilik düşmanlarının durmadan tekrarladıkları temcit pilâvı da ortada: Türkeş'in memurluğu..

İyi ama, memurluk meselesi sadece milliyetçiler lâf ettiği zaman mı akla gelecektir?

Muharrem Kızıloğlu, referandum sırasında, Anayasaya bayır demek vatan hainliğidir gibilerden bir lâf etmişti. Bir hariciyeciyi ve dolayısıyla bir memur olan Kızıloğlu'nun böyle s' bir iddiada bulunması (hem de n' iddia!) memurlar kanunu (!) na aykırı değil mi idi?

Şu malûm Fakir (ve Zengin) Bay:

kurt efendi, basın toplantısı yaparak, foyasını meydana koyan Meclis mensupları aleyhinde siyasî lâflar edip durduğu günlerde, bu meşhur kanun yürürlükte değil mi idi?

Hele bir avuç sapık fikirli veya kan dırılmış köy enstitüsü mezunu (sözüm ona) öğretmenin Başkent'in göbeğinde siyasî nümayiş yapmaya yeltendikleri sırada ilgili makamlar yukuda mı idiler?

Bunlar gösteriyor ki, mesele kanunda filân değil, lâf edecek adamın karakter ve fikriyatında.. Bir Türk milliyetçisi herhangi bir gerçeği ita-ede ederse ortada nekadar kanun, nizam, talimat filân varsa hepsi raflardan masalara inerler. Konuşan zatı şerif başka türlü ise, konuşsun konuşabildiği kadar...



Osman Sabri Adal

SAHTE MEKTUP

Tedbirler Kanununun tartışması sırasında, garip, iğrendirici, ibret verici bir sahne de oldu. Durup dururken, kanun konusu ile ne ilgisi olduğu bir türlü anlaşılamayan bir mektup metni ortaya atıldı. Osman Sabri Adal adında bir CHP milletvekili, ki 1944'de Türkçüler komünistlik aleyhinde nümayiş yaptıkları için Emniyet Müdür-lüğünün tabutluklarında işkence görürken Emniyet Umum Müdürü idi, kürsüye fırlıyor, ve 1944 den önce Atsız'ın karısına yazmış olduğu bir mektup olduğunu iddia ettiği bir vesikayı okuyor. Buna göre Atsız birinci Cumhurbaşkanı (yani Atatürk olması gerekir) ve ikinci Cumhurbaşkanı aleyhinde bazı cümleler kullanıyor. Onları ordu-

Rahmet Gelecek

Sükûnet içinde, heryer, sessiz sedasız...

Fırtına geliyor dostlar, fırtına, samyelleri, hortumlar, kasırga misali... Rahmet geliyor rahmet, sel gibi bereket yıllarına götürecektir rahmet... Rahmet yağacak bu cennet yurda, taş yerine rahmet... Apayrı bir tarafta koskoca bir millet topyekûn yağmur duasına çıkmış... Kızgın toprağa, kavrulmuş kıraç ovalara basamaz misali... Kalbi aç, karnı aç, ruhu aç, içi aç, dışı aç, aç oğlu aç, yıllardanberi hasret bir damla suya, çatlak dudak misali...

Bir yanda mahşeri bir kalabalık, kim kime dumduma...

Bir tarafta meydan berberleri, kabağ kadar baş, yüz paraya traş, traş eder kelleleri... Bana beni anlatır, sana seni, illâ ki, sen busun diye.

Bir tarafta palyaçolar, şaklabanlar, milleti güdükler...

Bir tarafta hiylekârlar, düzenbazlar, hünerbazlar, haklı sokup haksız çıkaran «Hokka» bazlar, ev sahibini bastran yavuz hırsızlar, hem suçlu hem güçlüler...

Bir tarafta kırk yıldan sonra milleti tanımağa çıkan, fareli köyün kavalecileri... Diğer tarafta, ne duruyorsun, şunu şöyle yap-sana, bunu böyle yap-sana, falanı atın zindana, filanı koyun fincana, şunu basın, falanı asın, asın da asın, bangır bangır bağırır «basın», evi zap tetmiş usak misali, efendisine hükmetmeğe çalışan kudurmuş köpek misali... Kime hitap ettiğinden habersiz, Büyük Türk Milletinden habersiz, vatansız misali...

Bir taraftan başkasına hırsızlar diye bağırırken, bir taraftan hazinemi turtuklayan hakiki hırsızlar, millî itibar kundakçıları, üç paralık şahsi menfaat ve kin ve âciz için koskoca bir milleti teşhir etmekten çekinmeyenler... Medeniyetin, demokrasinin yüz karaları... Zavallılar...

Bir taraftan emektar bir partinin birşeyler yapmağa çalışan emeklileri... Bir tarafta açık kapılardan fırlayanlar, fırlama misali...

Apayrı bir tarafta açkögöz geçinen tilkiler, çakallar, aylar, köstebekler milleti başka tarafa çekmek isteyen eşekler, taklidçi maymunlar, tel örgü içinde... Apayrı bir âlem... Canlı Hayvan Panayırı...

Bir tarafta: «Düzelmez efendim bu millet, düzelmez» diyerek ker di eğrilğine siper arayanlar, bu milleti tanımayanlar... Bir tarafta kızgınlıktan pars haline gelmiş bir millet...

Bir tarafta her kafadan ayrı ses veren saha: Politika. Herkes kendi zavallılığının mutlak hâkimi... Kendini dev aynasında gören suçce-lerin, dünü unutmus bugünkülerin, bir sürü ha var ha yokların sahası: Politika. Tıpkı suya düşmüşlerin birbirini bağmaya çalıştıkları gibi, yüzme bilmeyen acemilerin birbirleri için can düşmanı olduğu gibi, birinin batışına şenlik, yapan diğeri... Kof gövdeler, çürük omuzlar, üzerine basacakları düşürüyor... Kalleşlikler panayırı...

Bir tarafta koskoca muhteşem bir millet, bir tarafta bir avuç zillet...

Rüyadayım sanki... Mahşeri bir kalabalık... Kim kime dumduma...

Fırtına geliyor dostların, fırtına... Rahmet yağacak bu çorak topraklara, taş yerine rahmet... Kanı kanla yumazlar, kanı suyla yıkarlar, tertemiz suyla... Bütün dertler, tasalar, kinler, intikamlar, geriler de kalmalıdır... Çok, pek çok işlerimiz olacak ilerde, refaha, fenne, kudrete ulaşmak için çok çalışmamız gerekiyor, çok... Geriyi düşünmeğe vakit yok... İleri gideceğiz: Allah Allah, sesleriyle kalkmış süngü hücumu misali...

Fırtına geliyor dostların, fırtına...

Ruhlarda fırtına... Millî fırtına...

Taş, ateş değil... Rahmet yağacak... Ergeç...

Muhittin KORAN

yu ihmal etmekle suçlandırıyor.

Bu milletvekilinin bu acayip hareketi her bakımdan hayret uyandırıyor. Önce: Atsız bugün siyasetle uğraşmaktadır. Hiçbir parti ile ve hele o günü bahis konusu olan kanun tasarısı ile uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Şu halde durup dururken onu ve

onun karısına yazdığı mektubu meclis kürsüsünden bahis konusu etmeye ne lüzum vardı? Bunun hiç bir izahı yok. İkinci nokta şu: 1944 dâvalarında çeşitli mektuplar okundu ve dosyalara girdi, ve neticede bunların hepsinden Atsız tamamen beraat etti. Ama bunların hiçbirinde Osman Sabri Adal'ın

KALEMSÖR

O, devrin adamıdır, düşeni hemen yerer...
Dönekliliktir işi hep, gelenlere baş eğer...
Onun için karakter, sâdece menfaatir...
Satılmış kalemiyle, babasına da söver.....

ALİ RIZA ÖZER

okuduğu metin yoktu. Bu metin nereden çıkarıldı? Bütünü uyduruldu mu, yoksa mevcut metinlerden bazıları tahrif mi edildi? Yoksa muhtelif kimselerin şuna buna yazdığı çeşitli mektuplardan parçalar birbirine mi eklenerek böyle bir mektup yapıldı? Bunları öğrenmek kimseye nasip olmadı.

Ama en mühimi de şuydu: Böyle bir mektup, ister sahte, ister hakikî olsun, Osman Sabri Adal'ın cebinde ne geziyordu? 1944 duruşmalarında bahis konusu olmuş ve dâva dosyasına girmiş bir mektup ise bu mektubu kim dâva dosyasından çıkarıp da şimdi hiçbir mesul sıfatı olmayan bu Osman Sabri Adal'a vermişti? Eğer bu mektup o dâva dışında başka bir mektup ise, bu mektup Osman Sabri Adal'ın ne suretle eline geçmişti? Hangi ahlâk kaidesine ve hangi kanun hükmüne göre Osman Sabri Adal adındaki kişi hiç bir siyasî konu ile ilgisi olmayan bir hususî şahsın karısına yazdığı mektuba el koyuyor ve bunu meclis kürsüsünden okuyordu? Bütün bu konular cevapsız kaldı. Ama bu manzara düşündürücü oldu.

BASININ HALİ

Yozgat CKMP milletvekili İsmet Kapısız 26 Şubat'ta Mecliste yaptığı bir konuşmada basınımızın halini çok doğru olarak tasvir etti. Dedi ki:

«Ben beni bileli bir kısım basın bu memlekette sağlı sollu, ilerici gerici, liberal devletçi, ve hattâ sosyalist davranışları ile bir fikir hercümerci meydana getirmişler ve memlekete kendi düşüncelerinin istikametinde yeni bâdirelere sürüklemek sevdasından maalesef geri kalmamışlardır.

«Demokrasi bir aleniyet rejimi olduğuna göre, gerek Meclis dışında gerekse münhasıran Meclis içinde halli bir an önce lâzım gelen basın meselelerimizi enine boyuna münakaşa etmeyi zarurî görmekteyim. Basın aslâ dokunulmaz değildir.»

Hatip, basından çekinildiğini, bunun memleket meselelerinin haline mâni olduğunu, bir kısım basının Mecliste söylenenleri devamlı olarak yanlış aktirdiğini, Basın Şeref Vanının verdiği cezaların hiçbir tesiri olmadığını, ve bu hallerin memlekete sağduyu sahibi olan herkesi derin bir yeise düşürdüğünü söyledi.

Çok doğru. Mecliste bu konuya dokunmaktan çekinen bir hal göze çarpmakta idi. İsmet Kapısız'ın bu haklı ve açık konuşmasıyla şimdiye kadar Mecliste tabu sayılan bu konuya temas çığırı, inşallah, açılmıştır.

ANMA TÖRENİ = PROPAGANDA

26 Şubat Pazartesi günü Ankara'da «Öğretmenler Derneği» adını taşıyan bir teşekkül tarafından Hasan Âli Yücel'i anma töreni tertip edildi. Buna dolan Köy Enstitüsü malûm şahıslar töreni bir yandan Hasan Âli'yi aşırı derecede övmek, bir yandan da Köy Enstitüsü propagandası yapmak için kullandılar. Toplantı bir anma töreninden çok, bir pro-

Tonguç baba ve 500 lira meselesi

Yıl 1941.. Alman ordularının Kızıl Rusya ordularını iskambil kâğıdı gibi devirerek Moskof topraklarında yıldırım hızıyla ilerledikleri günler. Çorumun Sungurlu kazasında ilköğretim müfettişi bulunan bir Türk milliyetçisi, millî ruhun, vazife duygusunun, çalışma aşkının ve gençliğin kendisine sağladığı imkânlarla büyük bir işe girişmiş.. Sungurlu'nun kırk köyünde eğitim okulu inşası gibi hayli mühim ve biraz da cesaret isteyen bir işi üzerine almış, at sırtında köyden köye giderek bu hayırlı teşebbüsün müsbet bir sonuca ulaşması için çalışıyor.

Milliyetçi ilköğretim müfettişinin kırk köy arasında mekik dokuyarak kırk yapının inşasının tamamlanması için uğraştığı günlerin birisinde, karısına, bir başka ilk öğretim müfettişi dikeyiyor. Bu ilköğretim müfettişi, daha önce vazife yaptığı köyü Sungurlu'dan bir başka vilâyete nakledilmiştir. Bu naklin sebebi de Sungurlu'da resmi vazifesi dışında bazı hareketlere girişmesi ve kendisine maddî menfaat sağlamaya çalışması ve diğer bazı karışık işleridir. İşte bu ilköğretim müfettişi, başka vilâyete nakledilirken, ortağına bıraktığı bir dükkânı yeniden başına geçmek ve harp yıllarının havasından da faydalanarak kazanç işini büyütüp dükkânlarının arttırmak niyetinde. Bu zat, küçük oğlunu bir dükkâna gönderdiği 25 kuruşa çarık verip çalıştıracak ve çocuğunu bu 25 kuruşla geçinmeye (yani karını doyurmaya) mecbur edecek kadar da cimrici!.. İşte bu cimrici (!), fakat açık-göz (!) zat, Sungurlu'nun kırk köyünün kırk okulunu yaptırmak için, Türklük yolunda gündüz oturmadan ve gece uyumadan çalışan Gök türk ataları gibi, gece gündüz çalışan meslekdaşına becayiş teklifinde

paganda hareketi olmuştur. Konuşanların çoğu ısrarla Köy Enstitülerini istemişlerdir. Bunlardan Fakir Baykurt, enstitülerin tekrar açılmasının Büyük Millet Meclisinde ve Maarif Şurasında tartışmalardan sonra reddedildiğini anlatmış ve: «Bu meselenin kapandığını zannedenler aldanıyorlar, biz bunların tekrar açılması için gayretimize devam edeceğiz» demiştir.

Başkalarını bilmeyiz, ama, biz kendi hesabımıza asla aldanmıyoruz. Çünkü bu meselenin kapanacağını sanmak gafletine hiçbir anduşmedik. Yalnız bu meselenin değil, komünistlerin dürtüledikleri diğer meselelerden hiçbirinin de hiçbir zaman kapanmayacağını biliyoruz. Her sahada mücadele daima devam edecektir. Ancak ya Türk Milleti, ya Sovyet Rusya yok olduğu zaman mücadele biter.

bulunuyor. Teklif hayli de câziptir. Külâh değiştirmek kadar kolay olan bu becayiş yapıldığı takdirde, milliyetçi ilköğretim müfettişi tam 500 lira alacaktır. Teklifi yapan zatın cimriliği ve senenin 1941 oluşu unutulmasın!..

Sungurlu'da vazife gören ilköğretim müfettişi, bütün milliyetçiler gibi iyi kalpli bir insandır. Meslekdaşının isteğini yerine getirmek istiyor. Fakat, bunu hemen kabul etse başladığı kırk okul ne olacak? Onun için, meslekdaşına şu cevabı veriyor:

— Arkadaş! Ben bu becayiş kabul ediyorum. Hem de bana vermek istediğin 500 lira benim cebimde kalmak üzere.. Benim kimsenin parasına ihtiyacım yok. Ancak bana altı ay kadar müsaade et. Bu müddet içinde okulları tamamlamaya çalışacağım. Okullar bitince becayiş hemen yaparız!

Fakat berikinin altı ay beklemeye tahammülü yok. Meslekdaşını sıkıştırıyor. Çünkü her geçen gün cebinden bir çok 500 lirayı eksiltilecek! Onun için ısrar ediyor. Fakat öteki kaya gibi. Okulları bitmeden Sungurlu'dan bir yere gidemiyec. tekrar tekrar söylüyor. Bu tartışma sonunda paracı ve açık-göz zatın son sözü şu:

— Sen depren dur bakalım! Bu 500 lirayı başkası alır. Seni de bir kaç hafta içinde buradan yürütürler!

Milliyetçi müfettiş bu şekilde bir hiyleye katıyen inanmıyor. Ve açık göz ve cimri meslekdaşına karşı te-bessümle mukabele ediyor.

Fakat... Evet, fakat... Aradan yirmi mi, yirmi beş gün geçmeden Sungurlu ilköğretim müfettişinin, kendisine becayiş teklifinde bulunan müfettişin vilâyetine, berikinin de

Sungurlu'ya tayini çıkarıyor!!!

Milliyetçi genç müfettiş, bu tayinler karşısında beyninden vurulmuşa dönüyor. Ve ilk vasıtaya atlayarak Ankara'ya geliyor. Ankara'ya gelir gelmez de İlköğretim Umum Müdürünün karşısına çıkıyor.

O zaman İlköğretim Umum Müdürü meşhur Tonguç Baba'dır. Aynı dairenin şube müdürü de meşhur (!) Rauf İnan..

Milliyetçi müfettiş, Hasan Ali'nin sağ (daha doğrusu sol!) kolu Tonguç'un odasına giriyor ve aralarında sert bir tartışma geçiyor. Müfettişin ilk sözü şudur:

— Efendim, bu naklini sebebini öğrenmeye geldim.

Tonguç Baba'nın ilk cevabı da şu:

— Ben seninle 16 müfettiş naklettim. Onlardan hiçbirisi sebep soramadı. İçlerinden bir ukâla sen çıktın...

Ve sonra şu çekişme:

— Onlar haklarını aramamış olabilirler. Ben hakkımı arıyorum. Hak aramak ayıp mı?

— Sen bana önce şunu söyle: Lenin'in, Stalin'in hayatlarını okudun mu?

— Hayır. O adamların bana söyleyecekleri bir şey yok.. Ben Namık Kemal ile Ziya Gökalp'ın hayatlarını okudum.

— Tevekkeli değil bu kadar geri kalmışın.. Ben de seni kaabiliyetli bilirdim.

— Kaabiliyet filân ayrı mesele. Ben asıl nakil işim üzerinde konuşmak istiyorum. Benim nakil için hiçbir müracaatım yok. Bu nakli gerektirecek bir kusurum filân da yok. Sonra bulunduğum yerin ehemmiyetsiz bir mahal olmadığı, yerime hemen bir başka müfettişin nakliyle de sabit. O halde durup dururken beni yerimden nasıl alıyorsunuz? İşte bunun izahı güc..

— O seni alâkaadr etmez..

— Peki, kabul edelim ki bu beni alâkadâr etmez. Fakat beni bu meselede çok alâkadâr eden çok mühim bir sebep var. Yerime tayin ettiğiniz zat, becayişi kabul edersem bana 500 lira teklif etmişti ve bunu reddim üzerine: «Bu parayı sen almazsan bir alan çıkar.» demişti. Parayı ben almadığıma göre, eğer sende almadıysa, kim aldı? İşte bunun meydana çıkarılmasını istiyorum..

Tonguç Baba, karşısında dev gibi gövdesiyle bir iman ve namus heykeli gibi duran milliyetçi genç müfettişin bu beklemediği sert sözleri karşısında şaşırıp ve kızardı. Fakat şaşkınlığı çabuk geçti ve Umum Müdürlüğün verdiği yüksek rütbeden kuvvet alarak bağırma, tehditler savurmaya başladı. Fakat genç müfettiş de alta kalmıyor, beriki bağırdukça o da bağırıyordu. Mevki ile namus ve iman bu sert mücadelesi birkaç dakikaya sürdü. Tonguç Baba, karşısındaki gencin kuru gürlüğe papuç bırakan cinsten bir kimse olmadığını an

lamıştı. Bu sebepten onu başka bir oyunla ürkütme düşündü:

— Şimdi iki şahit alıp geleyim de sana âsillığın ne olduğunu öğreteyim..

Dedi ve hızla dışarı çıktı. Milliyetçi müfettiş, o ana kadar kendisine yer gösterilmediği için hep ayakta konuşmuştu. Tonguç Baba hışmla dışarı fırlayınca, odadaki lüks maroken koltuklardan birisine oturdu. ve ayak ayak üstüne atıp bir de sigara yakarak geleceklere beklemeye başladı.

Birkaç dakika sonra Tonguç geri geldi. Yanında şahit filân yoktu. Milliyetçi müfettiş, bunun bir kuru gürlüğü olduğunu, şahit huzurunda müşkül mevkie düşmemek düşüncesiyle kendisinin odadan çıkıp kaç

ması için yapılmış bir blöf olduğunu anlamıştı.

Tonguç Baba yerine oturmuştu. Fakat şimdiki Tonguç, birkaç dakika önceki Tonguç değildi. Yumuşamıştı. Kendisinden hesap soran müfettişe tatlı bir sesle:

— Seni Maarif Müdürü yapmak istiyorum. İstanbul, Ankara, İzmir dışında nereye istersen hemen tayinini yapayım. Hangisini istersin?

Milliyetçi müfettiş, ancak iki yıllık genç bir idare adamı idi. Maarif Müdürlüğü, bu genç insan için hayli yüksek bir mevki idi. Bunu kabul etmeyi elbette uygun bulamazdı. Ve bulmadı da:

— Bu vazifeyi bana habam teklif etse yine kabul etmem!

Dedi. Tonguç Baba'nın mevki a-

Fareler ve

«Zamanın felâketi, delilerin körleri idare etmesidir.»
W. Shakespeare

Siz sayın baylar;

— Câmileri ambar olarak kullanan zihniyet sanki hortlamış, Yüksek İslâm Enstitüsünü bir ilkokul binasının çatı katına sürüp çıkarmış; siz hissizlik ve alakasızlık içindediniz... Adeta alay ediyor : İşte yükselmiş, diyorsunuz.

— Henüz Ortaçağ hayatı yaşayan köylümüze ilim ve irfan ışığını götürecektir idealistleri yetiştirmek gayesiyle kurulduğu iddia edilen Köy Enstitülerine KOMÜNİST HÜCRELERİNİN (1) doldurulduğunu unutmuyor ve hâlâ bunların metod (!) ve programlarının (!) iyiliğinden, faydalarından bahsediyorsunuz.

— Bir taraftan Müslüman din adamlarını câhil, yobaz diye tezyif ediyor; öte taraftan kaliteli din adamı yetiştirmek için kurulan fakültelerin kapatılmasını istiyor, okulları gasbetmeye kalkışyorsunuz.

— Nuranî yüzlü bir hocanın elini öpmeyi zül' addederken; sırf bâzi politik çıkarlarımız dolayısıyla papazların koluna girip fotoğraf çıkarmayı, sakalına öpücük kondurmayı ferâset sayıyorsunuz.

— Okullarımızda, üniversitelerimizde başarısızlık nisbeti yüz kızartıcı bir raddeye (2) yükselmiş, siz buna çâre arıyacağınız yerde; iyice aylak ve hayta olsunlar diye öğrencileri, «Parti Gençlik Kolları» namı altındaki politika girdabına atıyorsunuz.

— Dünya milletleri fezâ yarışına çıkmışlar; siz tutmuş binasız okullar açmış, laboratuvarsız üniversiteler kurmuşsunuz. Ve en acısı bu okullara komünizm propagandası yapan hocalar sokmuş, üniversite kürsülerine kitapsız profesörler oturmuş, kliniklerine yalnız maaş dağıtılan belirli günlerde uğrayan ordineryüsler tayin etmişsiniz.

— Yukarıda tarif edilen hoca yaptıklarının hesabını vermek için mahkemeye sevk edilmiş; siz kalkıp, adalete ve hâkimlere rağmen bu öğretmenin suçsuzluğunu isbat etmek için kampanya açıyorsunuz.

— Yukarıda anlatılan halde bulunan üniversitelerimize biraz ilim hayşiyeti, biraz memleketle hizmet aşkı, birazlık da vazife suuru aşılalım demiş ve ihtilâlin en haklı operasyonunu yapmışız; şimdi oturmuş münakaşasını yapıyorsunuz, 147'ler (3) geri dönsünler diye ortalığı velveleye veriyorsunuz. Yani içeride kalan yüzde otuzların ölüm ilâmini dışarıdaki yüzde yetmişlerin eline vermeğe yelteniyorsunuz.

— Üniversite anfilerini politika arenasına, dershanelerini komünist karargâhına çeviren profesörlere aferin diyorsunuz; talebelerine millî şuur uyanıklığı tavsiyesinde bulunan milliyetçi hocalara gelince ağız dolusu küfür savuruyor ve «ırkçı», «Turanıcı» diye aklınızca lekelemeğe çalışıyorsunuz.

— Bize; daima iyiyi, doğruyu ve güzeli yazacağız diye teminat vererek neşir hayatına atılıyorsunuz; biraz palazlanıp küpünüzü doldurunca yüzseksen derece dönerek iyiyi çirkefe buluyor, doğruya çelme takıyor ve güzeli karnaval maskarasına çeviriyorsunuz.

— Kendiniz de onların arasından çıkıp geldiğiniz halde, bugün hasbelkader patronu olduğunuz gazetelerinizde çalışan kol ve kafa işçilerinin hu-

ği, milliyetçi genci oltaya düşüre-memişti. Çünkü hiçbir milliyetçi madde ile elde edilemezdi. Nitekim Tonguç Baba'nın odasından çıkıktan sonra doğru müsteşara gitti. Durumu olduğu gibi nakletti. Ve 500 liranın meydana çıkarılmasını rica etti. Müsteşar İhsan Sungu, tabiatı icabı, etliye sütlüye pek karışmazdı. Fakat bu 500 lira meselesi onu da sardı. Hemen telefonu açarak Tonguç'a bu meselenin ne olduğunu sordu ve tahkikini emretti. Tonguç Baba:

— Başüstüne efendim!

Demişti. Fakat bu işin neticesini Müsteşara nakletmek ne kadar imkânsızdı!!!

Nitekim aradan aylar yıllar geçti, Müsteşar 500 liralık bu nakli u-

nuttu. Tonguç da böylece vazifesini yapmış oldu!!!

— Milliyetçi müfettiş ne oldu?

Diyeceksiniz. Tonguç Baba, başına bu derdi saran müfettişi iki raporla üç aylık izinle avutmaya (!) çalıştı.

— Ya Sungurlu'daki binalar?

Evet, o yapılardan ancak birkaçının çatısı kapanabilirdi. Diğerleri tabiatın tahribatına terk edildi. Bu da gösterdi ki, Tonguç Babanın ve avanesinin Köy Enstitüleri davası gerçek bir köy davası değil, başka bir davanın basamakları idi. Eğer hakikaten köyü düşünselerdi başlanılmış ve duvarları devletten beş para almadan yükseltilmiş bu yapıların yıkılıp gitmesine razı olurlardı mıydı?

— Peki, ya şu meşhur 500 lira?

Evet, işte meselenin en mühim noktası olan bu 500 liranın kimin cebine girdiğini öğrenmek mümkün olmadı.

Ustad Yahya Kemal, İtr'inin kaybolmuş besteleri için:

Bir bilen var mı, nerededir şimdi? demişti. Biz de üstada uyararak öğrenmek istiyoruz:

— Bu 500 liranın hangi kör gırtlaktan geçip yok olduğunu bir bilen ve Allah rızası için söyleyecek kimse yok mu?

Gelecek Hafta:

Tonguç Motörü!

Bu meraklı ifsaatı bekleyiniz!

İnsanlar

Yazan : Needet KURŞAD

kukunu koruyan, insanca yaşamalarını temin edecek olan son Matbuat Kanununa, o dilinizden düşürmediğiniz 27 Mayıs ruhuna karşı olacak şekilde, karşı koyuyor, o kanunu çıkaran M.B.K. idaresine kafa tutuyor ve alımını teriyle kazandığımız çil yirmibeşlikleri her sabah kasalarımıza yatıran biz velinimetlerinize rağmen neşriyatımızı üçgün tatil ediyorsunuz; sonra da sıkılmadan tekrar karşımıza çıkıp o inkılâpçılardan daha inkılâpçi geçiniyorsunuz.

— Bir taraftan Anayasanın metnine milliyetçilik ilkesinin girmesini önlemek için çeşitli evhamlar yaratıyor, zihinleri bulandırmaya çalışıyorsunuz, öte taraftan gazetelerinizin en itibarlı köşelerine, en mutena sütunlarına zorba -sosyalistlerle sicilli komünistleri oturtuyorsunuz.

— Bizim ödediğimiz paralarla doldurduğunuz kasalarınız kendi icadınız yazarlarla (!) şairlerin (!) emrine tahsis ediyor, uydurma jüri kararlarıyla onlara bol bol ödüller dağıtıyor ve bu kâzıp şöhretleri zorla millete yutturmağa cebr-i nefis ediyorsunuz.

— İşinize gelen haberlere koca koca manşet çekerken Cumhurbaşkanı Gürsel'in Köy Enstitüleri hakkındaki sözlerini hoşunuza gitmediği için basmıyorsunuz. Sonra da meslek ahlakından, doğru haber verme faziletinden dem vuruyorsunuz.

— Vatan hâini Nâzım Hikmet Verzanski'yi (4), milliyetçi çevrelerin ikazına rağmen, topladığımız 150 imza ile affettiriyorsunuz; o da size olan şükran borcunu Bizim Rodya'da büyük Türk milletine sövmek suretiyle ödüyor... Buna mukabil sizlerin kılınız kıpırdamıyor.

— Aydın olmanın şartlarını bir tek gazete veya mecmuanın sayfalarını bağlamış, ömründe bir kere bile ciddi bir kitap okumamış, milliyetçi neşriyatı takip etmemiş oldukları için tarafsızlıklarını kaybederek korkunç bir dalâlete saplanmış, inanç ve imanlarını yitirmiş, samimiysiz birtakım sözde -aydınlarla yarı -aydınlar etrafımızda halka teşkil etmişler, tahrir ve iğfallerinize avuçlarını patlatırcasına alkış tutuyorlar. Ve siz de millet bizi seviyor ve neşriyatımızı teşvik ediyor diye böbürleniyorsunuz.

Ve nihayet :

Biz sevgili vatanımızı huzur ve istikrar içinde sür'atle kalkındırmak ve yükseltmek için çrpınıyoruz; siz ise sayın baylar, bütün şu sıraladığımız hareket ve icraatınızla huzur ve istikrara kundak sokuyor, Türk devletinin temellerine dinamit koyuyor, milletin mâneviyat ve mukaddesatını sarmaya çalışıyorsunuz.

Eğer bunları bilmeyerek yapıyorsanız GAFLET; bilerek yapıyorsanız İHANET içindediniz!...

(1) Yalnız Hasanoğlan Köy Enstitüsünde 90 hücre vardı. Her hücre üç kişi olduğuna göre avuç üç kadar bir yerde 270 faal komünist bulunuyordu. Felâkete bakın...

(2) Bu nisbet % 30'dir.

(3) Biliyorum, aranızda «kurunun yanında yanan yaş» misâli olanlar da var. Sözümlerinizden dışarı...

(4) Nâzım Hikmet, Verzanski soyadını 3 yıl önce Polonya'da almış ve kaydını yaptırmıştır. Kendinin Slâv ırkından geldiğini iddia ediyormuş. Onun Türk olduğunu söyleyen kim? !...

MUHABİRLERİMİZE :

Gelecek haftadan itibaren fotoğraflı kartlarınızı göndermeğe başlayacağız. Başarılar. Sağ olunuz

OKURLARIMIZA :

1 — MİLLÎ YOL'u ilgilendirecek bir haberi dergiye daima gönderebilirsiniz. Bunun için muhabir olmanızda lüzum yok. Yalnız göndereceğiniz haberler bütün milleti ilgilendirecek cinsten olsun.

2 — MİLLÎ YOL'u okumayı tanıdıklarınıza tavsiye edin. Dergilerin okuyucu çevresi en çok bu yoldan genişler.

3 — Bulduğunuz yerlerdeki tanıdığınız, veya dostunuz olan bayileri MİLLÎ YOL'u iyi ve geniş ölçüde teşhir etmeye teşvik ediniz.



(Millî : 7)

MİLLÎ YOL

DIŞ OLAYLAR



NAZİM HİKMET VERZINSKI
Ortadaki ablak suratlı

İKİNCİ ASYA - AFRIKA YAZARLAR KONGRESİNDE TÜRKİYE'Yİ NAZİM HİKMET TEMSİL ETTİ!...

Eski Taşkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekânı Doç. Dr. Ergeş Şermet Bulakbaşı dün yaptığı basın toplantısında, «Kahire'de 12 - 16 Şubat 1962 arasında Asya - Afrika milletler işbirliği teşkilatı daimi sekreterliğinin tertip ettiği birçok toplantılar meyânında bu kerre II. Asya - Afrika Yazarları Kongresi yapılmıştır.» dedi.

Bu toplantıya anti - komünist dünyasından tek müşahit olarak Türkistanlı yazar, Amerikadaki Amerikan - Türkistan derneğinin üyesi, Washington'daki Orta Asya Araştırma Enstitüsü doçentlerinden Dr. Şermet Bulakbaşı katıldı. Bulakbaşı yaptığı basın toplantısında Asya - Afrika Yazarlar Kongresini Sovyetlerin nasıl istismar ettiğini anlatmıştır!

«Asya - Afrika milletleri tarihi kültür bağlarını geliştirmek gibi iyi niyetli teşebbüsler 1955'de Bandung'da yapılan Asya - Afrika milletleri kongresinden sonra tamamen başka istikamete götürülmüştür. Bunun en açık sebebi, demokrat Asya - Afrika milletlerinin bu önemli konularda lâkayt kalmasıdır. Bu

iki kıta arasında mühim rol oynayacak olan şair ve edipler toplantısı kararlaştırıldığı vakit tarafsız bir memlekette yapılmadan önce Sovyet emperyalizminin esaretinde inleyen mazlum Türkistan'ın Taşkent şehrinde yapılmıştır. Bu kongre Ekim 1958 de açılmıştır. Toplantı gündemi ikinci dünya harbinden sonra istiklâl ve hürriyete kavuşan milletlerin hür olmadığı iddiasıyla hazırlanmıştır. Bu kongre yüzde - yüz Sovyet ve Çin emperyalizmini örtmekten ileriye gidemedi.

Kahirede yapılan Asya - Afrika yazarlar konferansı birincinin devamından ibaret kaldı. 20'ye yakın Asya - Af-

rika milletleri iştirak etti. Türkiye, İran, Pakistan, Güney Kore, Filipin V.S. milletlerin temsilcileri katılmadılar. Yalnız Nazım Hikmet gibi hüviyeti dünyaca bilinen kişilerin kendi devletlerinin pasaportunu taşımadığı halde, Rus entrikalarıyla toplantıya iştirak ettirildiğini üzümlere gördüm. Şu noktaya esef etmekteyim; Acaba iştirak etmeyen milletlerin meydanı boş bırakmakla ne gibi bir kazançları oldu?

Temennim, demokrat devletlerin Asya - Afrika milletleri arasındaki münasebetlerin üzerinde önemle durmalarıdır. Bugün, komünizm bir doktrin olmaktan ziyade korkunç ve insan haklarını tanımayan bir emperyalizm olarak bütün dünyayı tehdit etmektedir. Genç Asya - Afrika milletleri Sovyetlerin sahte gösterilerine aldanarak Türkistan, Azerbeycan, Kuzey Kafkasya, Idil - Ural, Kırım gibi toplulukların başına

Sanat ve ebediyatta

Milli ruhu rencide etmeyecek, her satırı Türk ve Türklük için yazılmış, yazı ve şiirlerin doldurduğu, doğru dürüst bir Sanat ve Edebiyat Dergisinden, ne yazık ki, mahrumuz... Zannederiz ki, bizim memlekette yaşamaya en güç olan yayın organları da, gerçek mânada milliyetçilik umdelerine bağlı Sanat ve Edebiyat Dergileridir... Buna mukabil, sol temayüllülerinin uzun yaşadığını da iddia edemeyiz... Bir ikisi (tabii büyük sermayeye dayananları) hariç onlar da, pek öyle uzun ömürlü olmuyorlar... Bir çıkıp, bir kaç zehir kustuktan sonra onlar da, mukadder akıbetlerine ulaşıyorlar.

Hâl böyle olduğu içindir ki, son zamanlarda bazı gündelik gazetelerde haftanın belli günlerinde Sanat ve Edebiyat sayfaları yapılmaktadır. Böylece gazeteler, okuyucunun günlük politikadan uzak, birkaç saatini olsun, Sanat ve Edebiyatla geçirmelerini temine çalışıyor olmalıdır... Yahut da biz böyle olmasını düşünüyoruz, diyelim.

Bu cümleden olarak, Ankara'da tanıdığım bir şair arkadaşımın bir İstanbul gazetesinde Sanat ve Edebiyat sayfaları yaptığını öğrendim ve geçen hafta o gazeteyi alıp eve götürdüm. (O gazeteyi şahsen okumam, sırf edebiyat sayfası var diye aldım). İftardan sonra, şöyle bir sigara yakıp, köseye çekilerek arkadaşımın tertip ettiği Sanat ve Edebiyat sayfasını okuyayım dedim... İlk gözüme ilişen, tanınmış bir şair, yazar ve ressam olduğunu söyledikleri bir zatın, (Doğru - Dürüst) başlıklı yazısı oldu. Okumak istedim. Fakat uzun boylu devam edemedim... Neden demenize cevap olarak, yazının ilk paragrafını buraya alıyorum. Buyurun birlikte okuyalım :

«Salt giysi biçimleri, danslar, şarkılar, Ada'lar, Moda'lar moda olmaz ya, kimi sözcükler de modalaşveriyor. Bu tür sözcükleri dillerine virdedenler özellikle siyasacılar, gılığışlı yöneticilerdir ama; yazarlara, giderek sanatçılara da bulaştığı oluyor; iyi - kötü her dediklerini onlarla çeşnilemeden edemiyorlar; kitaplara sığmaz konuları, yorumları o «dev sözcük»lerle kestirmeden ıstıpt, tanımlamak ne kolay!»

Ne anladınız bu cümleden; elbette bilemem!... Yalnız, bu şekilde başlayan bir yazıyı sonuna kadar okumaya sabredebilir misiniz? Bunu bilmeyi çok isterdim...

Bu yazının böyle başladığını görünce, diğerlerinin ne demek istediklerine bakmağa bile cesaret edemeden, geçtim şiirlere... İlkönce sayfayı tertip eden arkadaşın şiirini okudum. Buyurun bir de siz okuyun :

gelen facialar onların da başlarına gelebilir ve tedbir alınmadıkça bundan kurtulmak çok güç olacaktır. Türkistanda komünist emperyalizmi altında binlerce şair - edip öldürülmüş veya akibetleri meçhuldür. Bu faciaları demokrat memleketlerin delegeleri ele alıp anlatırlarsa iyi niyetle açılan bu gibi toplantıları Sovyet emperyalizminin elinden kurtarmış olacaktırlar.

Nâzım Hikmet'in, bazı delegelerin itirazına rağmen Polonya pasaportuyla, boş kalan Türkiye temsilcisi yerine Türkiyeyi temsil etmesi Rusların kulis faaliyetleri neticesinde olmuştur.

Bu suretle Nâzım Hikmet'in Türkiye aleyhindeki zehirlerini kusmasına fırsat verilmiştir. N. Hikmet Sovyetlerin Taşkent'te kurdukları «Türkiye'yi Kurtarma Cemiyeti» Başkanıdır. Türkistanda ve diğer Türk illerinde Rus propogandasını işletmektedir.»

Diyerek konuşan Dr. Bulakbaşı sözlere devamlı: «1964 yılında Jakarta'da (Endonezya) açılacak III. Asya - Afrika Yazarlar Kongresine demokrat memleketlerin katılmaları ve doğu emperyalizminin elinde inim - inimliyen Türkistanda, İdil - Ural, Kırım, Kuzey Kafkasya, Azerbeycan Türk edip ve şairlerinin maruz buldukları ağır baskı ve terörleri açıklamak için hazırlığa girişmeleri zaruridir.» demiştir.

Dr. Bulakbaşı 2. nci Asya - Afrika Yazarları konferansına merkezi New - York'ta bulunan (Amerika Birleşik Devletlerinde Yaşayan S.S.C. Birliğinden gelen Azerbeycan, İdil - Ural, Türkistanda, Kuzey Kafkasya ve Kırmılı Müslüman Muhacirler Konseyi) adma müşahit delege sıfatıyla katılmıştır. Bu konsey Sovyet Rusya baskısı altında yaşayan Türklerin Amerikada haklarını savunan ve oradan kaçıp kurtulabilen

komünist düşmanı Türkleri Amerikada koruyan mühim bir teşekküldür. Dr. Bulakbaşı Türkiyeden ayrılırken, gördüğü yakın ilgiye teşekkür etmiş, ama buradaki gazetelerin çoğunun onun verdiği beyanattan bu komünist düşmanı teşekkülün adını ve hattâ Rusyadaki Türk cemaatinin de adını tamamen çıkardıklarını, ve ancak bazı gazetelerde Rusya müslümanları diye bahsedildiğini hayretle görmüş, bundan üzüldüğünü sakhyamamıştır.

Hızır Bek GAYRETULLAH

★

KASTRO'NUN ESRARLI DURUMU

Küba'nın kanlı kızıl diktatörü Fidel Kastro hakkında son gelen haberler birbirini tutmaz ve esrareniz bir hal almaya başladı. Acaba komünistler onu bu kadar kullandıktan sonra şimdi tasfiye mi ediyorlar, sorusu batı basınında sık sık sorulmaya başladı.

Bunun başlıca alâmetlerini sıralayalım: Eskiden Kastro saatlerce konu-

nereye gidiyoruz?...

Mahmut Aydın ELBEYIOGLU

«BENİMSİN

Inatçıyım
Öl dersen ölmem
Kanımın bedelini ödeyemezsin
Seni hâlâ seviyorsam
Kimseye benzemediğin) içindir
Hırşınsin kabulüm
Yalancısın kabulüm
Zalimsin kabulüm
Kahpeliğin bile sana helâl olsun
Benimsin dünya duruncaya kadar
Benimsin
Oropsunsun.»

«Zalimsin, kabulüm...» mısraına kadar olan tarafa bir diyeceğimize yok... Fakat ya şu «Oruspunsun!...» mısraı nedir öyle? Şiirde hitabedilecek kimseye ille de «Oruspu» ve «Kahpe» liği yüzüne vurulacaksa, bunun başka türlü ifadesi yok mudur ve mümkün değil midir?

Gazetenin Sanat sayfasındaki şiirlerde «Oropsuluk» bununla bitmiyor... Buyurun bir başka şiirden bir parça daha :

«Günü geçmiş tanrı buyrukları yasaklar sevişmeleri
Ben seni seviyorum
Nasıl güzel
Nasıl büyük
Nasıl gerçek
Etin ete değmesi gibi yoğun.»

Peki nedir şu «Etin ete değmesi» tâbirindeki soğukluk? Neyi ifade ve tasvir eder bu tâbir?

İşte bugünkü kuşağın bir kısmının Sanat ve Edebiyat anlayışına ait iki-üç örnek size...

Siz; kötü söz duyup öğrenmesin diye çocuğunuzu sokağa çıkarmayın, fakat o çocuk sizin dışardan getirdiğiniz gazetenin hem de Sanat ve Edebiyat sayfasında «Oropsuluk» ve «Kahbelik» ler okusun... Çok tuhaf ve acı.

Şiir ve yazıda, bir takım uydurma Türkçe kelimelerle bu türlü yazılar yazmak, şiirler karalamak, Sanat ve Edebiyatımıza ne derece faydalıdır, yardımcıdır, bilmiyoruz. Bildiğimiz birşey varsa, okurken yüzümüzün kızardığıdır. Allah hemen aynı duyguyu yazanlara ihsan etsin!...



FIDEL KASTRO

şurdu. Ve hep irticalen konuşurdu. Son büyük halk toplantısında sadece elindeki bir metni okudu, ve bu yarım saatten az sürdü. Okuduğu metnin dışında tek kelime söylemeden kürsüden indi. Ona o metni kim hazırlamıştı, ve acaba o metnin dışında hiçbir söz söyleyememesi için efendilerinden emir mi almıştı? Bu hâdiseden kısa bir müddet sonra Kübadaki komünist partisi umumî kâtibi Blas Roca (hakiki adı Francisco Calderio, Komünist ileri gelenlerinin çoğunun adları takmadır) durup dururken çok mânidar bir beyanat verdi. Çoaktan ölmüş bir komünisti ele alıp durmadan methetti, Kastro'dan tek kelime ile bahsetmedi, ama methettiği komünist münasebetiyle, her işte komünist teşkilâtın sıkı disiplinine bağlı olmak, tamamen emir dinlemek, ve asla kendi kendine birşeye karar vermeğe kalkışmamak hususlarında tamamen azarlama edası taşıyan sözler

söyledi. Erfesi gece Kastro, o eskiden bağırıp çağıran Kastro, bir basın toplantısı yapıyor ve gazetecilere: «Biz inkılâpçılıkta acemi çıraklar durumundaydık. Ama ustasına sadık çırak olduk. Verilen dersleri iyi öğrenmeye ve çabuk öğrenmeye gayret ettik.» diyor-du.

Dünyanın bütün kızıl ve pembe gazetelerinde Kastro için yapılagelen mübalâgalı medihler birdenbire kesildi. (Hayret değil mi, bu arada bizim buradaki «büyük gazeteler» ve «ilerici der-giler» de Kastro'dan bahsetmez oluver-diler!)

Vatanımı Sovyetlere peşkeş çekmiş olan kızıl uşağın suratında şimdi yeni efendilerinin hakaret kırbacını şaklat-tıkları, ve onun da yerlere kapanırcası-na zillet gösterdiği iyice anlaşılıyor. He-nüz anlaşılmayan noktalar: A) Bunun sebebi? B) İş bu noktada kalacak mı yoksa yakın bir gelecekte Kastro'nun bir karanlık bodrumda ense köküne bir kurşun sıkılmasına kadar gidecek mi?

BİRMANYADA HÜKÜMET DARBESİ

Birmanyada başarılı ve kansız bir hükümet darbesi olmuştur. Darbeyi yapan Genel Kurmay Başkanı Ne Win'in idaresindeki bir subaylar grupudur. Geçici bir askerî idare kurulmuştur. Halk hareketi iyi kar-sılamışa benziyor.

Hareketin sebepleri: Devrilen U Nu idaresindeki hükümet, millî ru-hu asla tatmin etmiyordu. Dış siya-sette tarafsızlık, iç siyasette de sos-yalizme kaçan bir çehresi vardı. Memleketin içinde faaliyet gösteren ve sızmalarını göttükçe arttıran ko-münistlere karşı yeter derecede a-zimli ve hareketli davranmıyor, za-man zaman renksiz ve kaypak hare-ketlerle milliyetçi umumî efkârı hem sinirlendiriyor, hem de endişeye sevk ediyordu. Sosyalizm ve kırtasi-yecilik yüzünden memleketin iktisa-dî durumu bozuluyordu. Hükümet işe buna çare olarak başlangıçta bu bozuk duruma sebep olan devlet müdahalesini boyuna daha fazla arttırmak yoluna gidiyordu.

Yeni hükümet açıkça ve kuvvetle milliyetçidir. Dış siyasette Batı ile daha yakın işbirliği edecek, iç du-rumu da düzeltmek için sosyalizme kayma hareketini durduracak, ko-münist ajanlarıyla amansız bir mü-cadeleye girişecektir.

★

BOŞA GİDEN BOMBARDİMAN

Viet-Nam Cumhuriyetinin komü-nist düşmanı Cumhurbaşkanı Ngo Dinh Diem'in başşehir Saigon'daki

MİLLÎ YOL 14

sarayı Viet-Nam hava kuvvetlerine mensup uçaklar tarafından bomba-landı. Bombalanma devamlı ve ısı-rarlı şekilde yapılmasına rağmen, sarayda mühim hasar olmadı. Yalnız 3 kişi öldü, 20 kişi kadar da yara-landı. Cumhurbaşkanı bir şey ol-madı. Uçakların hepsi düştü veya

duşurdu. Bu hausa ve, vatan-ıç savaşlarda ve ihtilallerde, hava kuvvetlerinin tesirinin sanıldığından çok daha az olduğunu bir kere daha gösterdi.

Hücumu yapan subayların hakikî maksatlarının ne olduğu pek anlaş-ılamadı.

Vatansever Köy Enstitüsü Mezunlarına Açık Mektup: I

A. OKÇUOĞLU

Köy enstitüleri üzerinde yıllardanberi sürüp gelen tartışmalar son za-manlarda en şiddetli bir safhaya girmiş bulunuyor. Bu konu ile sizlerin çok yakından ilgilmeniz tabiidir. Ancak, bugüne kadar yapılmış kalem ve söz tartışmalarının hepsini, diğer ilgililer gibi sizin de takip etmek imkânını bulamadığımız muhakkaktır. Bu sebeple köy enstitülerinin yeniden açılma-sına karşı olanların bu konudaki fikirlerini ve bu fikirlerin dayandığı ge-rekçeleri tamamen bildiğiniz söylenemez.

Takdir edersiniz ki, tartışılan meseleler üzerinde konu ile ilgili olanlar için bilinmesi gerekli ilk şey, tarafların fikirleridir. Köy enstitülerinin ye-niden açılmasını istemeyen büyük bir aydınlar grubunun içinde ve başında bulunan Türk fikir adamlarını ve milliyetçilerini bu hükme götüren sebep-ler nelerdir? İşte bunları bilmeniz ve ayrıca bunlar üzerinde düşünmeniz şarttır.

Köy enstitülerinin yeniden açılmasını istemeyenlerin hemen hepsi Türk milliyetçileri ve vatanseverleridir. Bu büyük grupun içinde memle-ket çapında şöret kazanmış değerli fikir ve ilim adamları bulunduğu da bir gerçektir. Milliyetçi ve vatansever, milletini ve vatanını seven ve mese-leri daima millet ve vatan menfaatleri açısından ele alıp değerlendiren insandır. Buna göre Türk milliyetçilerinin köy enstitüleri konusunda başka bir tutumla hareketlerine imkân yoktur. Sizler de bu memleketin vatanla-rını ve milletlerini seven evlâtları olduğunuza göre, sizin de bundan başka bir inanışla hareket etmeyeceğiniz muhakkaktır.

Sizlere, köy enstitülerinin yeniden açılmasını istemeyen aydınlar gru-punun bu meseledeki fikirlerini nakletmeye başlamadan önce, bir husus üzerinde durup dikkatinizi çekmek istiyorum. Esasen bu açık mektupta ele alacağım tek mesele de bu olacaktır.

Ortada bir iddia dolazmaktadır. Bütün memlekete yayılmaya çalışılan iddia köy enstitülerine karşı olan Türk milliyetçilerinin bütün enstitü me-zunlarını komünistlik lekesiyle damgalamakta olmalarıdır.

Bu, çok alçakça bir iftira ve yalandır. Köy enstitülerinin aleyhinde olanlar için, bugüne kadar, bu okullarda okumuş Türk çocuklarının hep-sine komünist diyen tek kişi çıkmış değildir. Çünkü böyle bir iddiada bu-lunmak düpedüz yalan söylemek olur. Milliyetçi Türk aydınları fikir hay-siyetinin mânasını bilen ciddi insanlar olduklarına göre, onlardan böyle bir fikrî sapıklık beklenebilir mi? Bu gibi fikrî sapıklıkları ancak insani değe-leri burjuva yalanı sayan Kremlin uşakları yapabilir.

Türk milliyetçilerinin bu konudaki iddiaları şudur: Köy enstitülerin-de sistemli bir kızıl propaganda yapılmıştır. Bu propagandayı idare eden, o zamanki maarifte çöreklenmiş küçük bir zümredir. Bu alçakça propagan-daya karşı enstitülerde ilk mukavemet cephesini kuran ve kızılığa karşı ilk milliyetçilik bayrağını kaldıranlar ise bu okullarda Kremlin köleleri yapılmaya çalışılan Türk çocuklarıdır.

İşte Türk milliyetçilerinin iddiası budur. Çünkü gerçek de bundan baş-ka bir şey değildir.

O halde, köy enstitüleri mezunlarının topuna komünist denilmekte ol-duğu iddiası bir yalandır, bir iftiradır. Bu yalanı ve iftirayı sizlere kadar ulaştırırlar da, bugünkü Ankara ve İstanbul gibi merkezlerde yerleşmiş olan Kremlin köleleridir.

Kızılıarın belli başlı taktiklerinden birisinin «İFTİRA VE YALAN» olduğunu unutmayınız ve bu sebeple bu yalana da aslâ inanmayınız, aslâ iltifat etmeyiniz. Çünkü onlar, komünizme karşı olan herkese iftira etmek-ten biran geri kalmazlar. Çünkü inanmışlardı ki, iftira tutnasa bile, iz bi-rakır!

Bu yalanı ve iftirayı sizlere ulaştırırlardan iddialarını isbat etmeleri-ni isteyiniz. Size bu iddiayı isbat edecek tek satır gösteremiyebileceklerdir. Çünkü gerçeğe ilgisi bulunmayan böyle bir söz söylenmiş değildir. İsbat edilemeyen iddianın yalan olduğunu anladıktan sonra da, bu yalanın kim-ler tarafından ve niçin söylenmiş olabileceği üzerinde düşününüz.

ANKETİMİZ

Sorular

1 — Ölmüş bir Türk'ün bugün tekrar dirilmesi mümkün olsa kim olmasını tercih ederiniz? Niçin?

2 — Tarihimizdeki en yanlış hareket nedir?

3 — Allahın Türk milletine şu anda bir kereye mahsus mucizevi bir lütfu olacaksa ne olmasını tercih ederiniz? Niçin?

4 — Kendi milli zevkiniz bakımından, elinizde olsaydı hangi yüzyılda yaşamak isterdiniz?

1 — Kür Şad'ın canlanmasını ve hiç ölmemesini isterdim. Çünkü O, kahramanlık, cesaret ve ileri görüşüyle, hulâsa bütün varlığıyla tam bir Türk tür.

2 — Osmanlı padişahlarının ve devlet adamlarının yabancı kadımlarla evlenmeleri.

3 — Her Türk gencinin ateşli ve koyu bir Bozkurtçu olmasını, kalplerinin yalnız ve yalnız vatan için çarpmasını.

4 — Göktürkler devrindeki mert ve kahraman Türk kızları arasında olmak, Otügen'de at koşturmak, ok atmak, kılıç çekmek ve birkaç Çin'liyi tepelemek isterdim.

Bilge Yolalan
Istanbul Kız Lisesinde

1 — Kür Şad. Çünkü o; efsanevi kahramanlığı ile bugün Türkçülerin bir sembolü hâline gelmiştir.

2 — Ankara savaşıdır. Eğer iki Türk hükümdarı birlik olarak anlaşabilse, Prut harbine de lüzum kalmaz belki bugün Rusya bile bulunmazdı.

3 — «Bütün Türkler bir ordu» Kurt başlı tuğların ardından yürüyüş. Ne mesut rüya. Ya bir de gerçek olursa..

4 — Alparslan gibi bir hâkanın kumandasında, bir sel gibi taşmak, Anadoluyu vatan yapan atsız bahadırlardan birisi olmayı isterdim.

Kemal Fedal Coşkuner

1 — Mete'nin. Büyük Türklüğü bir bayrak altında toplamak emeli, onun şahsında yaşamıştı.

2 — Osmanlı İmparatorluğu zamanında saraya, milliyeti yabancı kadınların alınarak bunların «baş tacı» edilmeleri.

3 — Türk ruhu'nu hâkim kılmasını..

4 — Milli örf ve âdetlerimizin hiç bir zaman ve hiçbir şekilde asla değişmeyeceği herhangi bir yüzyılda.

Faik İnce
Erzincan

1 — Yavuz Sultan Selim Han, hem Türklüğü, hem Müslümanlığı kurtardığı ve «Yavuz» olduğu için.

2 — Prut muharebesinde Moskofların kökünü kazımadığımız.

3 — Bizi Viyana kapılarına kadar götüren «Türk Ruhu» nu ihsan etmesini.

4 — Fatih İstanbulu zaptederken

ordusunda bir er olmak isterdim. (15. yüzyılda.)

M. Remzi Çardaklıoğlu

1 — Kürşad, 1300 yıl önce Türklüğe feragat, fedakârlık ve kahramanlık örneği veren tükenmez bir ilham kaynağımızdır.

2 — Büyük Türk hükümdarı Timurun Altınordu'yu yıkıp Rusların gelişmesine sebebiyet vermesi,

3 — Büyük Türk Birliği,

4 — Kürşad devrinde yaşayıp, yalan ve hileyi tanımadan ölmek isterdim.

H. Fehmi Poyrazoğlu

1 — Bütün Türkleri bir bayrak altında toplayacak karakter ve kudrete sahip olan Yavuzun,

2 — Medreselerin ilmi karakterini kaybetmesidir. Yükselme devirlerinin serden geçti erleri yanında ilmi, irfanı ile millete, orduya yol gösteren din adamlarının varlığını görüyoruz. Medreselerin bozulması ile inhitat devri başlamıştır.

3 — Milletçe yekvücut olmayı, sevgiye, saygıya dayanan milli birliğin benimsenmesini,

4 — Bir er olarak Fatihle İstanbulu girmeyi isterdim.

Mehmet Solmaz

1 — Alparslanın. Çünkü Alparslan, gök düşse kılıçlarımızla tutarız, demiş, Türklüğü yok etmek isteyen Romenes Diyojeni yenererek Anadolu yolunu Türklere açmıştır.

2 — 31 Mart fâciasını hatırlayarak dönmelerin, vatansızların, türlü entrikalar çevirmek için vatanımızda yerleştirilmeleridir.

3 — Allahını, vatanını, milletini seven Milli ruhun bütün ihtişamıyla dirilmesini isterdim..

4 — Mimar Sinan Paşanın, Sultanah metleri, Selimiyeleri, Eyüp Sultan camilerini yaptığı yüzyılda yaşamak isterdim.

Tevfik Keleş

1 — Fatih Sultan Mehmed. Büyük Peygamberin övgüsüne mazhar olan bir ırkı cihanşümul kıldığı için, Ada, let, ahlâk, iman mimarimizi tarihe naksettiği için.

2 — Kanuni devrinde devşirme ruhun içimise girmesi. İmparatorluğu çökerten ilk Yahudi hulûlünün gizlice başlaması.

3 — Bütün Müslüman - Türk cemiyyetinin imân, ahlâk, merhamet duyguları içinde gerçek insan, gerçek Müslüman hüviyetine kavuşmasını.

4 — Yavuz Sultan Selim Han devrinde. Büyük Cihangirin milletini hamle ve hareket üstünlüğüne kavuşturan dinamizmi tarihin ve devrinin aynasıdır.

S. Mehterbaşıoğlu

1 — Yavuz Sultan Selim. Çünkü birlik yapmanın kafasını hemen keserdi.

2 — Yükselme devrinde ülke genişletmeye hız vermek, iktisadi bünyeyi düşünmemek, Maarifsiz, fabrikasız, yolsuz ülkeler de gitti; yükselmelerde geri kaldık.

3 — Merhamet, saadet, huzur getirecek af. Garaz, kin, hirs, bozgunculuk ortadan kalkarsa Türkiye büyük saadete kavuşur.

4 — 21 — 22. asırlarda. Çünkü cennem hâlini alan dünya o zamana kadar belki cennete döner.

Mustafa Arif Entürk

ORKUN OKUYUCULARINA AÇIK MEKTUP

Yıllardır çıkışını beklemekte olduğunuz ORKUN'un ilk sayısını elinize aldığımız zaman, muhakkak ki hayal sukutuna uğradınız. Yanlışlar ve kapağın perişen hali elbette ki hepinizi üzdü.

ORKUN da, kendisini hasretle bekleyen binlerce ülkücünün huzuruna bu şekilde çıkış olmasından dolayı çok üzgündür. Bunun tek sebebi, uğranılan sistemli baltalamadır.

ORKUN, Şubatın ilk günlerinde çıkmış olacaktı Hazırlığımız ve matbaa ile anlaşmamız bu şekilde idi. Fakat, sahte sosyalizme karşı alınan cephenin MİLLİ YOL ve DÜŞÜNEN ADAM'da ilân olunması, baltalamaların birbirini takip etmesi neticesini verdi. 5 günde basılması gereken dergi, matbaada bir aya yakın çeşitli atlatmalarla tutuldu ve sonunda 22 Şubat karşılığın sırasında kapak da (ilgililere hiç gösterilmeden) basılmak suretiyle oyun tamamlandı. Bu arada, Türk milliyetçilerinin müşterek çağırısı olan «TÜRK MİLLETİNE: ÇAĞIRI» da kapakta Atsız'a ait miş gibi gösterildi.

MİLLİ YOL vasıtasıyla bütün sevgili okuyucularımızdan özür diler ve bağışlamanızı temennî ederiz. ORKUN, her şeye rağmen, Türk milliyetçiliğinin sesini duyurmak vazifesine devam edecektir. O R K U N

GENÇLİK SAYFASI

ÖZLENEN ŞEY

Millî Yol'un Türk Basını saflarına katılışını kıvançla, gururla ve heyecanla izledim.

Son zamanlarda milletimiz, «Millî bir yolun» özlemini şiddetle hissetmektedir.

Bu özlem, tarihin her sayfasını zarfelerle dolduran borklü, yatağanlı atalarımızın kurduğu, acunu titreten imparatorlukların özleminden doğuyor.

Bu özlem, gerçekleştirilmeye çalıştığımız Büyük Türkiye'nin özleminden doğuyor.

Ve bu özlem, komünist uşaklara hadlerini bildirecek ve onlara milletimizin sonsuz lânetini her zaman yağdıracak cesur, vatansever ve milliyetçi bir sesin özleminden doğuyor.

Allah asil ve kahraman milletimi gagesine ulaştırсын. Temennim budur.

A. Ü. Hukuk Fakültesi
Nail GÜRMAN

BU DERT DE DÜŞÜNÜLMELİ

Bir mesele, ne görülüyor, ne iştiliyor, ne de tartışılıyor. Bir kelimecik olsun ağızdan çıkmıyor.

Orman meselesi...

İnsanlık bunu mu icabettirir? En fakir bir insanın bile bir don bir gömleği muhakkak var. Amma velâkin, şu koca Anadolunun ormanları, vücudunda bir don - gömlek kadar bile yok... Ormanı yok Türkiye'nin, ormanı...

Genç kalemler, bir de bu derdin devasına uç kırmalı. Nasıl olsa diğerlerinde iş yok.

Tarık KUTLU
Maraş Lisesi

SELENİŞ!

(Atsız Hoca'ya...)

Sen Hey!

Asyada, tanrılaşan dağların böğründen bir volkan gibi fıskırıp ısız - bucaksız Bozkırlarda yegâne at koşturucu, ok gezleyici, kılınc oynatıcı, asil ve cengâver milletimin: Göktürk'lerin, Oğuzların ATSIZ çocuğu,

Sen Hey!

Bu dünyaya sırf rahmet için gönderilen, Allah'ın en sevgili peygamberinin, boynu vurulmaz, bileği bükülmez bayrakları, mücahid milletimin: Türkmenlerin, Selçukilerin kahraman kılınca,

Sen Hey!

Üç kit'ada nal seslerinden canlar

MİLLÎ YOL 16

alan, denizleri göl edip okyanuslara yelken açan, gözü kör kalbi kara Avrupayı kapısında kul edip besleyen alicenap milletimin: Osmanlıların şanlı sancağı,

Sana sesleniyorum, sen hey, şu son yarım asırlık uykusunda: Yetiştirmeşi garbin hor ve hâkir bakışlarına pervasız; dünkü kapı kullarının hurlayışlarına kayıdsız; bir azatlısının dölütü, idüksüz Moskofun ayıca cesameti karşısında duraklayıp ALTMIŞ MİLYON ırkdaşını, mümin kardaşını anmayacak, hatırlayamayacak kadar vefasız... ve... bunlar yetmiyormuş gibi: Birbirlerini inkâr ederek birbirinin kuyusunu kazmakla uğraşan bir seçkinler, bir idareciler zümresine sahip olacak kadar talihsiz milletimin, Türkiye'min bahtı karalı, kalbi yaralı, gönlü yasalı istikbal,

Evet, sana sesleniyorum, sen hey, benim;

Bahtı karalı arkadaşım;
Göktürk bilekli, İslâm yürekli kardaşım;

Bozkır bakışlı tülküdaşım,

«Sen hey, kalbi yaralı şanlı evlâd, kahraman, ATSIZ çocuk... Söyle bana. Dedem Korkut ne zaman gelecek ve sana ismini tacaacak?...»

Ne olur, söyle bana, cevap ver, yaz bana!...

Feyzi ŞÜKRÜOĞLU
(İst. Üniversitesi)

SOLA KUYRUK BÜKEN UŞAKLAR

Bunları temizlemesini eğer bilmiyorsa, bu memlekette şu iki dâvayı halletmeyi bilmeliyiz:

a) Aç miğdeleri doyurmak, böylelikle fakir zümreyi istismar etmelerine set çekmek.

b) Aç kafaları millî şuur ve kültürle doldurmak ve faaliyetlerini kısmen olsun daraltmak vatanın yarını için şarttır. Bundan başka mesuliyet makamında olanların milletçe huzur ve birlik içinde çalışabilmesi için «Millî Yolun» Millet Mahkemesi teklifini tahakkuk ettirerek Moskof uşaklarını temizlemek, vatanseverlerin ümit ışığı haline gelmiş bir çaredir kanaatindeyim.

Osman ATLIHAN
D.T.C. Fakültesi

MİLLİYETÇİLİĞE DAİR

Milleti meydana getiren maddî, mânevî birtakım unsurlar vardır. Bana ve daha birçoğularına göre en mühimmi dindir.

Dedelerimiz, Orta Asyadan göç edip etrafa köller halinde yayıldıktan sonra, bir grup müstesna, diğerleri zaman akışı içinde meçhullere karıştılar. Talihsiz insanlar başka

milletlerin dinlerinin tesiri altında millî benliklerini de unuttular.

Bugünkü nesli meydana getiren grup ise; İslâm dininin onlara verdiği kıymetler sayesinde, uzun ömürlü, haşmetli devletler kurdular.

Ne yazık ki, Tanzimatta kök salmaya başlayan gizli düşman, devletin kıymetlerine hücum etmek suretiyle 6 asırlık koskoca imparatorluğu hâk ile yeksân ettiler.

Bizi biz yapan her nevi kıymet, onların yegâne hedefidir.

Mustafa Cakan — İst. İmam-Hatip Okulu

DOĞRU YOL

Kızıl ordularının karakterden yoksun öncülerini Türkiye'yi de sardılar. Bu kuşatmaya katılan çeşitli mevkî sahibi fikirsizler acaba Türk Milletinin eşsiz milliyetçilik ruhu içinde çarpan kalblerimize tesir edebilirler mi?

Herşeyden önce Türk Türktür, bağımsızlığını çiğnetip, âdice fikirleri kabullenemez. Belki aramızda o me'l'un fikirleri kabullenenler gün gün artmaktadır. Bu cesaretlerinin tek sebebi ise cezaların kifayetsiz oluşudur.

Bence bu fikirleri güttüğü kat'i olarak tesbit edilen bir şahıs, içtimâî mevkîi her ne olursa olsun 3-5 yıl arası hücre hapsine atılmalıdır.

Bu müddetin bitiminde sorgusuz sualsiz oraklı çekiçli kızıl diyarlarına yollanmalıdır.

Emin olun, bir toplum her ne olursa olsun, kendi milletine faydası olmayan bir insana yaşama hakkı tanıyamaz. Topraklarında böyle bir insan yaşatmaz.

Neticede fikirleri sıfır, karakterden yoksun bir uşağa en büyük ceza, efendisi, fikirlerini savunduğu toplum verir.

Bu yol daha emin değil mi?

Ferit Törünküney

UNUTMIYACAĞIM SENİ

Demek böyle, vatanperver (!) başyazar... Demek şimdi de bu cevheri (!) yumurtladın: «Diktatörlük»...

Ama, daha evvel de senin dahiyane (!) buluşların vardı: «Aydınlar Demokrasisi»...

Tabii, bunları «Memleketin yüksek menfaati» için istiyorsun!..

«Aydınlar Demokrasisi - Diktatörlük». Çilekş milletinin sırtından sürdürdüğünüz beylik devri, tek parti devri, değil mi?

Kendini vekil seçtiyor, her ay, cahil dediğin bu milletin kasesından tıkr tıkr maaşını alıyor, imtiyazlı bir hayat yaşıyordun. Fakat, Meclise uğramıyor, parasını yediğin milletin hayrına bir tek lâf konuşuyordun.

O devrin tadı damağında kaldığı için, o imtiyazlı hayatı tekrar yaşamak, tekrar milletin kanını emmek için: «Aydınlar demokrasisi - Diktatörlük», öyle mi?..

Seni, bulanık şu avcısı seni...

Seni, Demokrasi düşmanı seni...

Seni ve senin gibileri bu millet unutmayacaktır.

Unutmayacağım sizi.

Mehmet Şenyüz — Ortaköy. İst.